

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 306

CLEVELAND, OHIO, SATURDAY MORNING, DECEMBER 31, 1938

LETO XLI. — VOL. XLI.

Vočilo in zahvala

Ob zatonu leta 1938, ko se bomo vsi poslavljali od starega in pričakovali novo leto 1939, se tudi uredništvo spominja svojih zvestih naročnikov in priateljev vsepo-vsd in se jim iskreno zahvaljuje za naročino, trgovcem za oglase, društvom in posameznikom za oglase in tiskovine. Vzdrževati vzorno slovensko unijsko tiskarno danes med Slovenci v Ameriki je tako silno težavna naloga, katero pozna le oni, ki že leta deluje pri njej. Da smo vztrajali, se gotovo imamo zahvaliti tisočerim našim priateljem, ki so nam ostali zvesti toliko let. Vsem skupaj prav srčna zahvala.

Priporočamo se tudi v bodočem letu 1939 za enako prijateljsko sodelovanje in naklonjenost. Saj naš dnevnik marsikdaj, skoro vsak dan, stori kaj dobrega temu ali onemu, se potegne za ljudi, jim razjasnjuje njih težave in daje koristne nasvete. Ostanite tudi zanaprej zvesti naročniki in nagovorite svojega prijatelja, da se naroči. Pri takem skupnem delu bomo vztrajali in napredovali, tako da bo naše vočilo za zdravo, boljše in veselje novo leto 1939 v resnicu na svojem mestu. — Uredništvo.

Jugoslavija namerava podariti Madžarski več obmejnih vasi v zameno, da Madžari molčijo

Belgrad, 30. decembra. Teden se je razširila vest, da namerava Jugoslavija podariti Madžarom nekaj obmejnih vasi in trgov. V zameno bi se Madžari obvezali, da ne bodo nikdar več zahtevali revizije mirovne pogodbe.

Dne 19. januarja pričakujete v Belgrad laškega ministra za zunanje zadeve, grofa Cianija, ki bo tozadovno "posredoval." Ciani je že prej večkrat govoril z zastopniki madžarske vlade in sedaj je baje tudi Ju-

slavija pripravljena za "spravo."

Kar je pa bolj važno je vest, da namerava Italija v zameno, da Jugoslavija podeli Madžarski nekaj obmejnih vasi, podeliti Jugoslaviji važno dalmatinško mesto Zader, ki je sedaj pod laško kontrolo.

Da je Italija pripravljena na te "žrtev" je najbrž vzrok, ker Italija pričakuje velikih gospodarskih in diplomatskih ugodnosti za sebe, ko bo enkrat izvedeno, kar se sedaj pripravlja.

Odbor skupnih društev

New York, 30. decembra. Na nekem parniku, ki je včeraj došpel iz Iriske v Baltimore, so vladni agenti zaplenili 130,000 importiranih irskih loterijskih listkov, katere so nameravali prodajati v Zedinjenih državah. Računa se, da bi znašale nagrade namenjene za Zednjene države najmanj \$3,500,000. Osem oseb je bilo včeraj aretiranih, ker so načeljevale sindikatu, ki bi prodajal loterijske listke. Slednji se prodaja po \$2.50 komad in nagrade znašajo od \$150,000 na vzdol.

Društvo "Cvet"

Slov. sam. podporno društvo "Cvet" je izvolilo sledčeče uradnike za 1939: predsednik Louis Počaj, podpredsednik Martin Vatovec, tajnika-zapisnikarica Rose Vatovec, 10801 Prince Ave., blagajničarka Mary Taučar. Nadzorniki: Martin Vatovec, Gašper Segulin, Frank Mezgec. Bolnični nadzornik John Vatovec. Zdravnik dr. A. Perko. Seje se vršijo vsako tretjo nedeljo po poldne ob 1:30 v dvorani na Prince Ave.

Slovenska moška zveza

Podr. št. 3 Slov. moške zveze ima za leto 1939 sledčeče uradnike: predsednik Anton Rudman, podpredsednik Ant. Koren, tajnik Chas. Benevol, 16007 Holmes Ave., blagajnik Frank Pirc, zapisnikar Frank Benčina. Nadzorniki: Anton Laurich, John Hrovat Jr. in Frank Savel. Seje se vršijo vsak prvi četrtek v mesecu v Slov. domu na Holmes Ave.

* Vprašajte za nagradne listke Progresivne trgovske zveze.

Ustreljeni trgovec

Ko je grocerist Louis Paster, 4804 Woodland Ave., včeraj zjutraj odprl svojo trgovino, da začne s prometom, ni opazil, da mu je sledil neki neznanec v trgovino. Ko se je Paster obrnil je zagledal roparja, nekega zamorca, ki je imel revolver. Paster je zahamil z roko proti njemu, toda ropar je ustrelil. Praster se je zgrudil in ko so ga priseljali v bolnišnico je bil že mrtev. Več oseb je video roparja, ko je bezal s kadečim revolverjem po 48. cesti.

Iz Chardon, O.

Društvo sv. Antona Padov., št. 251 KSKJ ima sledčeče odbo za leto 1939: predsednica Rozi Hosta, podpredsednica Mary Skof, tajnica in blagajničarka Frances Misley. RFD No. 4, Chardon, O., zapisnikarica Olga Misley. Nadzorniki: Martin Hosta, Anton Sveti in Rose Hosta. Zdravnik je dr. Philip Pease.

Drago praznovanje

Kakih sto gostilen in restavrantov v Clevelandu bo imelo na Silvestrov večer vstopnino v svoje prostore. Plaćati bo treba \$1.50 do \$3.50 samo da smete v prostorih sedeti in plesati. Kjer pa želite tudi pijačo in večerjo, pa vam bodo računali od \$5 do \$15 za eno osebo.

Ubit puščavnik

V gozdu v bližini Tobasco, Ohio, so dobili mrtvo truplo 83 let starega puščavnika, ki je živel tam že dolgo vrsto let. Imel je presekano glavo. Po kocu je bilo vse premetano in so morilci najbrž iskali denar.

Zaprite trgovine

Državne trgovine, kjer se prodaja opojna pijača, bodo zaprte ves dan v pondeljek 2. januarja.

12,000 na plesu

12,000 plesalcev se je znašlo sinoči v plesni dvorani mestnega auditorija. Bili so to jeklarski delavci in njih družine. Delavci so zaposleni pri Corrigan-McKinney Steel Co.

Kmetje v Mehiki so na-silno odprli cerkev

Mexico City, 30. dec. — Na glavnem trgu mesta Taonto-ya, država Vera Cruz, se je zbral kakih 8000 kmetov iz okolice, ki so paradirali po mestu in glasno zahtevali polno versko svobodo, nakar so se podali pred neko cerkev, katero so s silo odprli, potem, ko je bila zaprta osem let. Katoličani so že dolga leta prošili oblasti, da se cerkev odpre, ker jih je pa vladu vedno s silo nagnala, so se kmetje zbrali in sami odprli cerkev, kjer se je takoj začela služba božja.

Smrtna kosa

V petek zjutraj je umrl Ferdinand Pečnik, znan tudi kot Frank Baker, star 60 let. Mnogi so bodo spominjali imena, ko sta bila on in soproga v stanovanju od zločincev okradena za \$12,000, in to pred več leti. Lopovi so zahtevali denar, in ker ga nista hoteli izročiti, so njega in ženo toliko česa, da sta izročila denar. Dva lopova so pozneje dobili, eden je pa zginil. Pokojni je bil doma od Ptuja, kjer začušča dva sina in hčer. Kmalu po prihodu v Ameriko je dobil delo na pošti. Bil je marljiv in varčen, dokler ga niso roparji spravili v nesrečo. Kmalu potem je zbolela žena, ki je bila mrtvoodna, več let in umrla. Pozneje je stanoval pri sestri Katie Smej, 1267 E. 14th St. Pogreb se vrši v pondeljek iz hiši žalosti v cerkev sv. Pavla na 40. cesti ob 9. pod vodstvom A. Grdina in Sino-vi. Naj počiva mirno v ameriški zemlji!

Ustreljeni trgovec

Ko je grocerist Louis Paster, 4804 Woodland Ave., včeraj zjutraj odprl svojo trgovino, da začne s prometom, ni opazil, da mu je sledil neki neznanec v trgovino. Ko se je Paster obrnil je zagledal roparja, nekega zamorca, ki je imel revolver. Paster je zahamil z roko proti njemu, toda ropar je ustrelil. Praster se je zgrudil in ko so ga priseljali v bolnišnico je bil že mrtev. Več oseb je video roparja, ko je bezal s kadečim revolverjem po 48. cesti.

Iz Chardon, O.

Društvo sv. Antona Padov., št. 251 KSKJ ima sledčeče odbo za leto 1939: predsednica Rozi Hosta, podpredsednica Mary Skof, tajnica in blagajničarka Frances Misley. RFD No. 4, Chardon, O., zapisnikarica Olga Misley. Nadzorniki: Martin Hosta, Anton Sveti in Rose Hosta. Zdravnik je dr. Philip Pease.

Drago praznovanje

Kakih sto gostilen in restavrantov v Clevelandu bo imelo na Silvestrov večer vstopnino v svoje prostore. Plaćati bo treba \$1.50 do \$3.50 samo da smete v prostorih sedeti in plesati. Kjer pa želite tudi pijačo in večerjo, pa vam bodo računali od \$5 do \$15 za eno osebo.

Ubit puščavnik

V gozdu v bližini Tobasco, Ohio, so dobili mrtvo truplo 83 let starega puščavnika, ki je živel tam že dolgo vrsto let. Imel je presekano glavo. Po kocu je bilo vse premetano in so morilci najbrž iskali denar.

Zaprite trgovine

Državne trgovine, kjer se prodaja opojna pijača, bodo zaprte ves dan v pondeljek 2. januarja.

Diktatorske plače

New York, 30. dec. Nakupovalna moč ameriškega doljarja je brezprimerno višja kot nakupovalna moč zasluka, ki ga dobivajo delavci v diktatorskih državah, se glasi poročilo National Association of Manufacturers. Tovarniški delavec v Ameriki lahko kupi z zaslukom ene ure štirikrat toliko blaga ali živeža kot pa delavec v Nemčiji, devetkrat več kot pa delavec v Italiji in skoraj dvanajstkrat toliko kot pa komunistični delavec v Rusiji," pravi poročilo. Vsa poročila iz diktatorskih držav kot so Italija, Nemčija in Rusija, se strinjajo v tem, da je nakupovalna moč njih delavcev najmanjša izmed vseh zaslukov na svetu."

Kompanijske unije morajo biti odpravljene

Washington, 30. dec. — Naredni delavski odbor je razsodil, da je The Bethlehem Steel Co. v devetih služajih kršila Wagnerjevo delavsko postavo in da se morajo vse kompanijske unije v tem jezikarskem podjetju odpraviti. Vladna delavska komisija je dognala, da je denarno podpirala kompanija kompanijske unije, zlasti je podpirala one delavce, ki niso hoteli na štrajk v letu 1937. Vse kompanijske unije morajo prenehati s poslovanjem in delavci morajo sami s svobodnimi volitvami določiti, katera delavska unija naj jih zastopa pri industrijskem podjetju.

Novi uradniki

Društvo Slovan št. 3 SDZ je izvolilo sledčeče odbor za 1939: predsednik John Pollock, podpredsednik Jakob Javornik, tajnik Stephen Lunder, 1411 E. 51st St., blagajnik Ludvik Medvešek, zapisnikar Anton Jankovich. Nadzorniki: Rud. Perdan, Frank Laurich in Joseph Rayer. Društvena zdravnika sta dr. Kern in dr. Skur. Seje se vršijo vsako tretjo sredo ob 7:30 zvezd v S. N. Domu, soba št. 3.

Direktor postav

Danes se poslovi iz mestne službe direktor postav Alfred Clum, ki je dosegel starost 70 let. Kot direktor postav je deloval v mestni službi 20 let. Bil je poznan po vsej Ameriki, da je znal tolmačiti mestne postave kot nihče drugi. Užival je zaupanje pri svojih prijateljih, pa tudi pri svojih nasprotnikih. Councilmani so mu priredili relif. "Sovjetska država v resnici ni drugega kot ogromna ječa," je rekel univerzitetni predsednik. "Rusi pod carjem nikar niso bili svobodni, toda so se lahko umaknili iz dežele, kadar so hoteli. Danes so v Rusiji ne more dobiti potnega lista. Ogromna večina ruskih delavcev živi z 200 rubli na mesec, kar je \$18.00 v ameriški veljavni, dočim imajo sovjetski magnati po 20,000 rublov na mesec. Na ta način so se tudi v komunistični Rusiji ustvarili razredi s strahovitimi posledicami."

Društvo sv. Cecilijske

Društvo sv. Cecilijske št. 37 SDZ ima sledčeče uradnice za 1939: predsednica Julia Zele, podpredsednica Mary Zadnik, tajnica L. Pits, 1176 E. 71st St., blagajničarka N. Zarnich, zapisnikarica F. Baraga, rediteljica J. Bohar. Nadzorniki: Kristina Mahne, M. Stampf in Ana Krajc. Zdravnik: dr. Seliškar, dr. Kern in dr. Oman. Zastopnici za združena društva fare sv. Vida: M. Hrastar in J. Bohar. Seje se vsako 2. sredo v mesecu v stari šoli sv. Vida.

Red Jackets

V nedeljo 1. januarja priredi vežbalni krožek Red Jackets od Makabejcev plesno veselico v S. N. Domu na St. Clairju. Godba provrstna. Pridite!

Slavčki

Mladinski pevski zbor "Slavčki" ima danes popoldne ob 2. uri pevske vaje.

Morilec nemškega diploma zavrnil denar

San Francisco, 30. dec. — Herschel Grynszpan, mlad nemški Žid, ki je ubil nemškega diplomata v Parizu in ki se mora sedaj zagovarjati na francoski sodniji, je včeraj zavrnil darilo nekega židovskega zdravnika dr. Herzoga iz San Francisca. Morilec je izjavil, da naj se denar raje uporabi za stradajoče židovske izgnance, ki tripljo lakoto in pomankanjanje. Kot znano se je nabralo v Zedinjenih državah sedaj že \$37,000 za zagovor Grynszpana, kar bodo dobili francoski odvetniki.

Nov grob

Včeraj popoldne je umrl Frank Fabian, star 40 let. Rojen je bil v Clevelandu. Tu zapušča soproga Marie, roj. Hočvar in tri sinove, Frank, Robert in Richard, brata Jos. Fabian iz Glass Ave. Mrs. Anton Ogrinc, soproga znamenega messarja, je njegova sestra. Pokojni je bil član društva Slovenskih št. 1 SDZ, dvor Baraga in društva sv. Jožefa v Newburgu. Svojčasno je vodil mesnico na Standard Ave. in 53. cesti, zadnje čase pa na 399 E. 152nd St. Truplo se nahaja v hiši žalosti. Pogreb bo vodil A. Grdina in Sinovi pogrebni zavod. Dan naznimo prihodnjič. Bodil ranjenu mirna ameriška zemlja, Iskreno sožalje preostalim.

Novi uradniki

Društvo Slovan št. 3 SDZ je izvolilo sledčeče odbor za 1939: predsednik John Pollock, podpredsednik Jakob Javornik, tajnik Stephen Lunder, 1411 E. 51st St., blagajnik Ludvik Medvešek, zapisnikar Anton Jankovich. Nadzorniki: Rud. Perdan, Frank Laurich in Joseph Rayer. Društvena zdravnika sta dr. Kern in dr. Skur. Seje se vršijo vsako 3. sredo ob 7:30 zvezd v S. N. Domu, soba št. 3.

Direktor postav

Društvo Slovan št. 3 SDZ je izvolilo sledčeče odbor za 1939: predsednik John Pollock, podpredsednik Jakob Javornik, tajnik Stephen Lunder, 1411 E. 51st St., blagajnik Ludvik Medvešek, zapisnikar Anton Jankovich. Nadzorniki: Rud. Perdan, Frank Laurich in Joseph Rayer. Društvena zdravnika sta dr. Kern in dr. Skur. Seje se vršijo vsako 3. sredo ob 7:30 zvezd v S. N. Domu, soba št. 3.

Preparedani film

Državni odbor za cenzuriranje filmov v Columbusu je predpovedal ruski film dr. Mamlock. Odbor pravi, da bi kazanje tega filma znalo povzročiti plemensko in versko sovraštvo med ljudmi.

Predsednikov sin

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznosalch: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. FIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

88 No. 306, Sat., Dec. 31, 1938

Ob novem letu

V novo leto prihajamo. Leto 1939 se bo štelo, odkar je bil Krist rojen. Kdor se ozre v zgodovino in premišljuje, kaj je svet prestal, prenesel, dovršil, kako je grešil, kako je padal, kako si je zopet pomagal naprej, ta dobro ve, da eno leto pomeni mnogo v našem življenju. Saj vsak teden čaka mo, kdaj bo nedelja, po koledarskih listostih mesece, mimo nas gre zima, spomlad, poletje, jesen, in leto je preteklo. Zdi se nam, kot bi se vozili z brzovlakom naprej in naprej, dokler ne pride mejnik — smrt, ki oddeli eno leto od drugega, in končno, ko smo se pomudili na tem svetu petdeset, šestdeset, osmdeset ali mogoče devetdeset let, tedaj zmanjka nam vsem novega leta in začnemo šteti leta v večnosti.

Komaj se dobro zavemo, že mine eno leto, že smo v drugem in na isti način gremo naprej — kam? Proti večnosti, ki nam jo je določil Oni, ki nas je poslal na svet. V resnici časi hitro bežijo.

Toda novo leto je tu, praznovali bomo prvi dan novega leta. Nekateri tako, da se bodo poštano nasrkalni alkoholnih duhov in zapili pamet za par dni, drugi pa z mislio in premišljevanjem, kako bi v novem letu lahko naredili kaj boljšega za svoje življenje in za svojega bližnjega. Na vsak način je prvi dan novega leta določen, da obstanemo za nekaj časa in premišljujemo.

Mnogi le prelahko vzamejo življenje na tem svetu in nikdar ne pomisijo, da bo kmalu, le prekmalu konec vsega. Toda mnogokrat je v resnici potrebno, da se človek sam s seboj pogovori, kako naj se ravna in deluje v svojem življenu. To je ogromno vprašanje v našem življenju, na katero le prereko odgovarjam samim sebi.

Ob zaključku starega leta sklepajo račune naša društva, mestne, državne in druge oblasti, korporacije in posamezniki, delajo račune za bodočnost. Enako bi moral tudi sleherni izmed nas premisli ob nastopu novega leta, kako je živel v starem letu in kaj so njegovi načrti za bodoče leto? Dostikrat smo precej natančni s številkami v našem življenu, na dneve, na večnost, ki nas čaka v življenu po smrti, pa se ne neradi oziramo. In vendar je tudi to neobhodno potrebno.

Kar se tiče našega naroda smo vsi priprosti ljudje. Izmed 10,000 je mogoče eden, ki si lahko privošči malo boljše življenje, toda za koliko časa? Dvajset, trideset let, potem pa tudi vse to mine. Naš narod, malenkosten kot je po številu, je pa velik po duhu in značaju. Ostal je veren, spoštuje samega sebe, razven maloštevilnih zgubljenih sinov, ki so zapeljani zgubili vero v sebe, v bližnjega v Boga in v večnost. Kako radi bi jim povedali ob večeru in zatonu starega leta, da sprememijo svoje napočno mišljenje in se zopet vrnejo k čisti resnici, k — Bogu!

Pomislimo, kolikokrat smo bili dobre volje tekom baš tega leta, ki se poslavja od nas. In pomislimo, kolikokrat smo bili slabe volje, otožni in žalostni v letu, katerega jutri ne bomo več poznali! Ali je dobra volja izvirala iz zadovoljnosti, ker smo kljub križem in težavam skušali biti pošteni, sosedski, prijazni in vršili svoje dolžnosti napram sebi, državi, napram svojemu bližnjemu in napram Bogu, ali smo bili slabe volje iz vzroka, ker smo se zavedali, da smo po krvih potih sledili ciljem, ki niso bili za nas ustvarjeni?

Vseeno, slabe ali dobre volje, ob novem letu se nahajamo! Razum in pamet nas nista še zapustila. Ta razum nam govori, da smo ljudje, ki imamo dušo, pamet nam govori, da večno ne bomo živeli, da pride prej ali sleg konec našega zemskega potovanja. Da, novo leto je pred nami, in od nas je odvisno, ali bo novo leto polno prevar ali polno nad in pričakovjanja za srečen konec, ko se poslovimo od tega sveta in ko ne bomo več med znanci, sorodniki, prijatelji, med svojo družino obhajali in se veselili prihodnjega novega leta! Bog nam po naravi ni dal, da bi se čmerno držali z dneva v dan, pač pa nam je dal veselo razpoloženje, obenem pa zavest, da se poslužujemo tega razpoloženja, da nam bo v čast in na predek, tako da bomo v novem letu pred vsakim in ob vsakem času lahko zagovarjali naše ravnanje in naše delo. Kdor misli, da bo v novem letu 1939 boljši in bolj pripravljen, je lahko vesel. Ostali pa imajo priliko dovolj spoznati pravo pot in slediti razumu, ki kaže por do nje. V tem duhu praviskreno želimo našim čitateljem in naročnikom zdravje, na predek in boljše blagostanje kot doslej. Pomagajmo vsi skušaj, da bo naše delovanje boljše in uspešnejše kot je bilo v preteklem letu.

Kaj pravite?

Danes boste zadnjikrat brali to kolono — letos. Saj ni bila nič posebnega, tako nekaj mimogrede rečenega. Saj smo tudi na svetu tako mimogrede. Pehamo se sem in tje in ves obširni svet nam je premajhen. Pa bomo nekoč vendar popolnoma zadovoljni z majhnim prostorčkom, kjer se še obrniti ne bomo mogli. Zato pa, dokler imamo vsej zrak zastonj, uživajmo ga in ga privoščimo tudi drugim. Pa drug drugemu sežimo v roko, rekoč: srečno in zdravo novo leto.

BESEDA IZ NARODA

Rev. M. Jager:

Župnik iz cvetočega vinograda

Od več strani smo slišali mnenje, naj bi še enkrat ponovili igro "Župnik iz cvetočega vinograda." Urednik g. James Debevec nam je dal zadnjo soboto tako laskavo oceno, da je igra na novo zbudila zanimanje. Do sedaj je video to predstavo okrog 650 ljudi. Dosti je še ljudi v naši fari, ki radi videjo lepo igro, pa te še niso videli. Zato jo bomo torej ponovili, v užitek ljudstvu in v začetnje igralcem. Kajti veseli so, da so gledalec s to igro tako ustregli in dobili toliko laškavega priznanja!

Igra sama na sebi je prekrasna, polna plemenitosti in prelepih misli in idej. Ima v sebi scene, da se človek mora od srca smejati, ima pa v sebi tudi scene, ko človeka zagrabi okrog srca . . . Igra torej je prekrasna, a igralci? Amaterji so, a pošteno so se potrudili. Sicer pa naj sodijo o njih gledalci! Meni ne pristoji sodba, vsaj javna ne. — Zakaj bi torej ne ponovili te čudovite

igre? Tudi pri nas se je izkazalo, kako prav je o tej igri zapisal kritik v reviji "Ljudski oder": "samo želeti je, da bi ta čudno lepa zgodba čim večkrat zaživelja na naših odrih."

Zato bodo pri nas še enkrat zaživelja, v nedeljo 8. januarja zvečer točno ob 7:45. Sedeži si že takoj lahko rezervirate v Novak's Confectionery.

To-le prosim: vsi oni, ki ste polni hvale o tej igri, dajte, prosim, priporočite jo še tistim, ki je niso videli, naj jo pridejo pogledat! Mnogi so mi dejali: ta igra je bila vredna dolavstopnine, ne samo 50 centov. Če se vam je res zdela vstopnina prenizka, storite nam to uslužo in izdatno priporočite igro! Da bomo takto imeli od te igre ne samo moralni, ampak tudi vsaj še malo gmotnega dobička, kajti do sedaj je bil bolj pičel. Oder je zelo dopadel, a oderska oprema stane, dvorana pa je majhna in ne prinese dosti! — Torej priporočite nas, vladljuno prosim!

nato v Columbus v šolo.

Sedaj se pa ustavimo pri očetu in materi Turek. Oče Alojzij Turek je mož srednje postavke, toda zelo dobre narave. Na njegovih licih je vedno smehljaj. Nikakor ne počaže, da je star že 72 let. Rojen je bil 7. junija 1866 v Ložu na Notranjskem. Turkov dom je bil dobro poznan, ker je bil oče prekupovalec prašičev. Imeli so cel grunt. Alojzij je imel štiri sestre in dva brata, Matevža in Jerneja, ki sta bila živita doma. Nekoc sta bila oba v Ameriki in sicer v državi Penna. Ko je Alojzij odslužil vojake, se je oženil z dobro poznano šiviljo, Šerinojo Ložjko, tudi iz Loža doma. Poročila sta se pa tistega leta, ko je bil v Ljubljani potres. Poročila sta se v cerkvi sv. Petra v Ložu pred pustom Eden od očetovih bratov je oženjen doma, drugi se je priženil k Mlakarjevem v Ložu. Od štirih sester živita še dve.

Mrs. Alojzija Turek pa pravi, da na njenem domu ni nikogar domačih več. Njen oče je bil prodajalec oblek, katere je nosil daleč po svetu. Polnih deset let je preživel v Inomostu na Tirolskem. Doma je pa družina šivala oblike in jih pošiljala za očetom, kjer je ta pač bil. Starši so ji umrli v starosti 75 in 84 let. Po očetu se je pisala Ule.

Kakor so bile doma razmere po večini za naše fante in dekleta, ki niso mogli ostati v gruntu, je zadela tudi naša Ložjeta, da je šel po svetu. Takrat se je šlo najložje v Južno Ameriko. Ko se je oženil, se je odpravil za dve leti v Južno Ameriko. Pa se nič prida zaslužilo, zato se je po dveh letih vrnil nazaj in ostal nekaj let doma.

Družina je pa rasla in skrb za družino ga je gnala za zaslužkom. Leta 1898, meseca aprila jo je odkuril v Severno Ameriko. Ložjki je obljubil, da bo kmalu z ostalo družino priša na njim.

Radi tega pa naj bo ta dopis v vzpodbudo drugim, da se priglasijo. Zato imamo naše časopise, da se v njih daje priznanje vsem, ki so se povzpeli na višje stopnje in s tem delajo čast svojemu narodu.

V kolikor sta mi povedala Mr. in Mrs. Turek, je hodil sin Herman najprej v Madison šolo. Verski nauk je pa opravil v šoli sv. Vida. Potem je šel v višjo šolo East High

takrat star šele devet mesecev. Torej prav gotovo nič ne ve, kako je bilo na potovanju. On je bil najmlajši in pil je mleko najrajši. Najstarejša hči, poročena Kovačič, je umrla; umrl je tudi sin Viktor. Živijo pa še: Alojzij, Gabriel in Herman. Alojzij ima delo na sodniji, Gabriel je v Kaliforniji uslužben v zrakoplovni industriji, Herman je pa, kot smo slišali, ravnatelj državne bolnice v Lima, O.

Iz poročila očeta in materje razvidno, da so jima otroci zelo hvaležni za vzgojo, katero sta jim dala. Res so bili starši vedno v pomanjkanju in so v depresiji tudi izgubili svoj dom, toda otroci so pojavili v šolo in dobili podlagu za bodočnost sebi in staršem v pomoč. Herman pride večkrat na obisk k staršem, kar je zelo lepo od njega. Kjer so otroci hvaležni staršem, tam je sreča doma. Kar je žalostno slišati o nehvaležnosti otrok, prav tako je veselo slišati o otročih, ki se zavedajo, kaj da so starši zanje vse doprinesli in to največkrat v svojem pomanjkanju, da so le otroci imeli dovolj.

Naj ostane v našem dobrem spominu ime Turkove družine in na njih bodo srečni vsi še dolgo med nami.

V priznanje

Euclid, O. — Skoro bo dvajset let, odkar sem naročen na Ameriško Domovino. Torej sem kot naročnik prejel za 19 izdaj božične številke tega našega lista. Tukaj ne mislim pisati o našem dnevniku, ampak so te vrstice namenjene božični izdaji letos, ki je nima para. Vsaka doseganja božična izdaja lista je bila zanimiva, tako po črticah, pri-povedkah, kakor po dopisih iz pod peresa našega naroda. V božični izdaji uredništvo ne daje prostor samo par osebam, da bi pisale svojo voljo, želite ali prepričanje. List je na razpolago volji in prepričanju vsega naroda.

Toda letosinja izdaja božične številke presega vse doseganja. Toliko v resnici zanimivih dopisov, da po mojem prepričanju dozdaj ni dal našu še noben drug slovenski dnevnik. Vrstijo se razne črtice, spomini, pravljice in potopisi. Vse, prav vse vzbuja prav prijeten spomin na preteklost. Pri branju takega črtice se mora človek spomniti hotete ali nehotete na srečne mladni dnevi svojega življence. Zato pa vsem prav prisrčna hvala, tako uredništvu Ameriške Domovine kot pridnim dopisovalcem k tako lepim prispevkom za božično izdajo Ameriške Domovine. Prepričam sem, da vam je narod hvaležen ter tak lep duševni božični dar.

In naši trgovci! Vem in vsak pošteno zaveden Slovenc in Slovenka ve, da vi slovenski trgovci nosite težko breme našega doma, kar je v njihovem nastopu kakor bo pri tem, to vam garantisiram.

Na razpolago bo tudi okusen prigrizek kakor tudi vskrovna pijača. Za ples bo priporočljivo izvrstna godba. Na odru bo podan tudi glasbeni program in ob dvanajstih ur po pomerljivi prizori na odhod starega leta in prihod novega. Prizori je posebno zamišljeni ravno za ta čas. Plesna veselica bo pa trajala dokler boste sami želeti. Vstopnina za vse polno prireditve. Da bo pa še več zanimanja, se bo dala prav lepa nagrada paru, ki bo najlepše plesal slovenski valček. Vsak v starosti nad 40 letom, ima priliko tekmovati, da boste tudi starejši imeli priliko pokazati svojo spremnost.

Veselico bo posetila tudi Urna Nežika v svoji uniformi in povabila je tudi svoje prijateljice, ki bodo prišle oblačene prav komično in nastopile v posebni vaji, katere načelnica bo urna Nežika. Toliko smeha še ni bilo pri nobenem nastopu kakor bo pri tem, to vam garantisiram.

Na posebno ličen način in sedeli boste lahko tudi pri mizah, da se boste lahko zabavali v svoji družbi, ako vas pride več skupaj. Torej, prijazno ste prošeni na poset naše velicice. Vas najlepše vabimo in pozdravljamo,

Frank Kosten

Cvetje hvaležnosti

Jutri bo vaš pogreb, jutri pa grob pokril zlato materino srce blage Mrs. Žagar, roj. Jagodic. Če komu, bi rada vam nasula cvetja na gomilo v znak hvaležnosti bi vam rada v hvaležni v prisrčni besedi napisala zdaj, ko se poslavljamo od vas, zdaj, ko ste rešeni vsega trpljenja dospeli na vaš pravi dom.

Bili ste dobro, tako blagi, z velikodušnim srcem ste radi otrivali solze siromakom ter ste sami veliko bridkega doživel.

Bilo je pred osmimi leti, tri dni pred božičem, ko ste v svoji darežljivosti in usmiljenju na široko odprli svoj dom štirim sirotom. Sedaj da naj vam za to in vse dobrote odpre na široko vrata v večni dom naš nebeski Oče ter vam vse plača z večnimi darovi.

Sprejmite, blaga moja mama, pokropljeno cvetje hvaležnosti z solzami. Častilka božičega srca, verna slovenska mati, počivajte srečni na božjem Srcu.

Le spavajte, le spite v miru srečni,

dokler vas angelj ne zbuli, dobrote naj vam plača Večni, plačilo večno vam deli.

Vaša hvaležna

Marija Kurnik

Sedaj se veselimo!

Dragi prijatelji in članice S. Z. Z!

Božični prazniki so minuli takor tudi vse skrbi in predpravje z darili. Sedaj je pa čas, da se tudi nekaj starši ne smilijo. Jaz mislim, ako imajo le trohico srca, da jih more peči vest za vse življence, ker so zakrivili prezgodnjem smrti uboge matere. Ko sta se s ženo takoj naveličala staršev in jih izbrala iz stanovanja. Vsa v skrbih sta šla k hčeri, pa jih je tudi ona zapustila v najhujši zimi, ko reževo nista vedela kako in kaj, se je pa žene polastil obup, da je storila ta grozni korak, da si je poiskala stanovanje v mrzljih valovih Save ter storila konec trpljenju.

To zopet spri

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

Kako dolgo pa se že potika-te tod?"

"Že enajst dni."

"Že enajst? Jaz pa šele štiri. In jutri pojdem dalje, danes je zadnji dan."

Kam pa prav za prav potu-jete?"

"Na Kavkaz."

"Na Kavkaz? Čemu?"

"Jezike studirat."

"Jezike studirat? Neum-nost! Dovolj jezikov že ble-beče! Kaj vam koristi, če se pretepati s Čerkesi?"

Rajši pojrite z menoj! Vas nič ne stane!"

"Kam?"

"Haddedinom."

Zavzel sem se.

"K Haddedinom? Vi?"

"Yes!" je pokimal in nos je pomigal na lastni račun celo trikrat. "Zakaj pa ne? Vam mar ni prav?"

"O, čisto nič ne ugovarjam."

Po kaj pa potujete k Haddedinom? Krilate bike izkopavat? Kakor tistikrat, ko sva se potikala po obalah Tigrisa?"

Smejal se je.

"Ne dražite me! Tista strast me je že minila!"

Saj veste, da sem član Traveller cluba, London, Near street 47. Obvezal sem se, da bom prepotoval osem tisoč milj, vseeno kod in kam. Razmišljal sem —. Pa sem se spomnil na najino potovanje po Mezopotamiji in sklenil, da obiščem še enkrat tiste kraje ter jo mahnem iz Bagdada v Indijo in Kino.

Pojdete z menoj?"

"Hvala! Ne utegnem."

"Pa vsaj k Haddedinom! Sem si že najel vodnike, lahko doma ostanejo, če pojrete z menoj."

Priateljeva ponudba me je seveda zelo mikala. Dolgo že nisem videl Haddedinov in Halefa, pogledal bi k priateljem pa se vrnil v Damask ali pa bi kar črez Aleppo potoval na Kavkaz —.

Toda čas mi je bil kratko odmerjen in namenil sem ga prav za prav studiju —. Res nisem utegnil.

Odklonil sem.

Ni me poslušal. Majal je z glavo, da mu je nihal dolgi nos, krilil z rokami, da sem se mu moral za nekaj korakov umakniti, in me obsipal s tako ploho ugovorov, očitkov in nujnih razlogov, da sem ga moral končno prosliti:

"Pa vsaj ne razgrajajte, sir! Potrebovali še bodoči pljuča!"

"Pshaw! Razgrajal bom vse dokler vas ne prevpijem in ne prepričam! Z menoj morate!"

"Hm! Potem seveda se moram vdati —. Že da se vas usmilim —.

Pojdem, sir! Ampak to vam povem, več ko mesec dni vam ne utegnem žrtvovati!"

Ves oveselen je vzkliknil:

"Lepo — lepo — krasno — sijajno, sir! Čisto zadovoljen sem, da le za mesec dni obljubite! Saj vem, da pri vas iz enega meseca lahko naraste dvanašt mesec!"

Objel me je in mi skušal pripeliti še eden poljub. Pa o pravem času sem umaknil glavo in ostro ošljena ustva so se razpočila v jutranjem zraku.

"Pri kom pa stanujete v Damasku? Štiri dni ste že v mestu, čudno, da vas še nisem srečal —."

"Pri angleškem konzulu. V dalnjem sorodstvu sva si.

In vi?"

"Pri Jakubu Afara seveda.

Saj se ga še spominjate?"

"Tisti je, ki mu je lopovski Ibrahim ukral dragulj in zbežal z njimi čez Libanon in Beirut v Carigrad?"

"Da. Zakaj pa ga niste obiskali?"

"Kako pa veste, da nisem bil pri njem?"

"Povedbil bi mi bil. Tudi on se vas še dobro spominja."

"Well! Bal sem se, da me bo kar pridržal. Najrajsi sem sam svoj gospod. Gost je vedno navezan na gospodarja in na hišo in se ne more svobodno gibati.

"Pa spremil vas bom k njejmu. Rad bi videl slavn klavir, ki ste na njem tistikrat koncertirali na splošno zadovoljstvo celega Damaska."

Pustila sva spomine na Kajna in Abela ter se vrnila v mestu.

Spet sem doživel eno tistih nepričakovanih in čudnih srečanj, kakor že tolkokrat na svojih potovanjih —. In mesta na sever v Kavkaz sem potoval na vzhod k Haddedinom —.

Ze drugi dan sva odrinila, sama seve. Vodnikov nisva rabil.

Priprave mene niso stale niti pare. Lord David Lindsayev "Plačam vse" me je tudi topot rešil vseh denarnih težkoč. Ku-pil je tri dobre kamele, dve za jezo, eno za tovore. Naložila sva živila in vode za nekaj dni in velik zavoj lepih, pratičnih daril, ki jih je Lindsay nakupil za najine znance pri Haddedinih. Zaman pa sem mu prigovarjal, naj odloži svojo med beduin kar nemogočo sivoškatlasto obleko in naj se oblecē po beduinsko. Na vse moje razlage mi je malomano ugovarjal:

"Pustite me pri miru s tistimi svojimi beduinskimi in drugimi oblekami! Samo enkrat v življenju sem tičal v takem tujem kroju, kurdijska noša je bila ali kaj, pa nikdar več! Zdel sem se tistikrat samemu sebi kakor lev v oslovski koži."

"Res? — Zanimivo!"

"Kaj?"

"Da vse narobe obrnete. Ti-sta basen govori vendar o oslu v levji koži —."

"Vzrojil je.

"Sir, kaj mislite s tem reči —?"

"Nič. Le popravil sem znameniti rek."

"Well! Bi vam tudi ne svestoval kaj druga! — Dokazal bom vam, da ne potrebujem tuje kože, kadar je treba pogumen biti —. Lahko se zanesete na to!"

Svojega poguma mu res ni bilo treba poudarjati. Dokazal je nekajkrati, da ni strahopnež. Pa smola se ga je držala, vsako reč je narobe naredil in vsak povkari. Z osmom v levji koži sem ga le podražil.

Potovala sva po isti poti, kadar sem pred mnogimi leti prišel od Haddedinov čez puščavo v Damask. Pri ed-Deru sva na kelekih prepeljala čez Eufrat. Vse do ed-Dera nisva ničesar doživel, kar bi bilo vredno omeniti.

V ed-Deru pa sva zvedela, da se je rod Abu Ferhan sprl z Haddedini. Abu Ferhani so tistikrat pasli svoje črede ob Haburu blizu ed-Dera. Ker so me pred leti videli pri Haddedinih in ker so vedeli, da smo si priatelji, bi našu napadli, če bi se kje srečali. In slaba bi nama predla.

Izognila sva se pašnikom

Abu Ferhanov, jezdila na jug in prebredla Habur pri Abu Seraju. Tam blizu ležijo razvaline starega Karkemiša, kjer je leta 604 babilonski kralj Nebukadnezzar premagal egip-tovskega faraona Nekaota.

Dan nato so bili pašniki Ferhanov za nama in upala sva, da bova drugi dan že pri Had-dedinih.

Kakor vsikdar sva se tudi tisti večer utaborila na odprt pustinji. Pomlad je bila, zimsko deževje je namečilo zemljo, pustinja je bila podobna našim cetočim travnikom. Se-veda ta lepota čez mesec dni ovrene in že majinka je pustinja rujava in ožgana, da se kar praši po njej.

Lindsay bi bil rad zakuril. Pa nisem mu pustil, preblizu sva še bila sovražnikom. Ta-borila sva v temi.

O polnoči me je zbulil na-gel topot kopit. Tema je bila, nisem videl nočnih popotnikov. Po glasu sem zasodil, da jezdijo proti vzhodu, proti pašnikom Haddedinov. Da sva ku-rila, bi naju bili opazili.

Ob zori sva odrinila. Uro-dalec sva že prijezdila, ko sva zagledala dve četi jezdejcov. Od vzhoda sta prihajali. Večja četa je štela kakih osem ljudi, jezdila je proti severu in kma-ku izginila v daljavi. Dva jezdeci pa sta hitela proti na-ma. Zasodil sem, da so se šele pred kratkim ločili. Zakaj nisem uganil.

Kdo da sta samotna jezdeca, tudi nisem mogel spoznati. Predalec je še bilo in danilo se že šele. Pa naglo sta priha-jala bliže. Opazil sem, da eden jezdec proti severu in kma-ku izginila v daljavi. Dva jezdeci pa sta hitela proti na-ma. Zasodil sem, da so se šele pred kratkim ločili. Zakaj nisem uganil.

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Menda sta mislila, da sva prestraža njihovih ljudi.

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Zagledala sta naju seve, pa nista krenila v stran, krilila sta z rokami, kot da nama mi-silita dajati znamenja, in vzkli-kala. Zdelo se mi je, da kričita: "Uspele je — uspele je!"

Praznik Zadruge na Waterloo

Dolge priprave in moderniziranje novih zadružnih prostorov na 162. cesti in Waterloo Rd. so pri kraju — praznovanje (likof) je pa danes 31. decembra z razprodajo. Direktorij in drugi delničarji so se res trudili na vse načine, da postavijo najlepšo trgovino je-stvin v okolišu Waterloo Rd. in ponosni niso samo oni, ampak tudi vsi starci odjemalcem, novi odjemalcem in oni, ki so si prišli ogledati prostore. Kaj neki bi ne bili, ko je vendar vse tako moderno notri, da se eni čudijo, kako smo mogli storiti.

Lindsay bi bil rad zakuril. Pa nisem mu pustil, preblizu sva še bila sovražnikom. Ta-borila sva v temi.

Kakor vsikdar sva se tudi tisti večer utaborila na odprt pustinji. Pomlad je bila, zimsko deževje je namečilo zemljo, pustinja je bila podobna našim cetočim travnikom. Se-veda ta lepota čez mesec dni ovrene in že majinka je pustinja rujava in ožgana, da se kar praši po njej.

Lindsay bi bil rad zakuril. Pa nisem mu pustil, preblizu sva še bila sovražnikom. Ta-borila sva v temi.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—Toda jaz vendar mislim, da so ga ugrabili cigani. — Tajna policija si ne bi upala prodreti v hišo, če bi ji bilo znano Vladimirovo bivališče.

—Ali ni mogoče, — vpraša Palen, — da je tajna policija ukazala ciganom, da ukradejo otroka?

Bakunjin vzkljukne presenečen:

—Vidite, Palen, to je lahko mogoče! Kardova ni sram storiti cigane in zločince za svoje pomagače.

—Ne smeva izgubljati časa! Takoj morava začeti zasledovati cigane! Imate li, priatelj, dobre konje in sedla?

—Dva bi jaz imel! — odvrne Orelj.

—Ali nama hočeš pomagati? Gre za to, da zasledujeva cigane.

—Vse bom dal, celo svje premoženje, samo da mi vrne dečka.

Orelj ukaže svoji ženi, da osreda konja, a sam povabi svoja gosta v hišo. Tukaj jima postreže z enostavnim obe-dom.

Pred hišo sta že čakala konjina. V par minutah sta zajahala oba prijatelja, poslovila se od kmeta in izginila v dajlavi.

—Hiteti morava — reče Bakunjin. — Vsaka ura je lahko za Vladimira pogubna.

—Vi se bojite, da bi ga mogli cigani umoriti? — vpraša baron Palen.

—To ne! — odgovori Bakunjin. — Toda preprečiti morava, da ga ne bi cigani nekje skrili.

Molč sta jahala dalje drug ob drugemu.

—Ali veste li, Bakunjin, da ste mi obljudili pripovedovati, kako se vam je posrečilo po-beogniti iz anatomskega instituta?

—Da, obljudil sem vam, da vam bom pripovedoval. — Poslušajte torej.

—Kako sem prispel tja, to vam je znano. Kakor po nekem čudežu sem se rešil iz Petropavlovskih trdnjav, kar se še nikomur ni posrečilo.

—Lahko si mislite, kakšen je bil moj položaj, sam sem se edini živ človek prebudil med samimi mrtvimi.

—Bila je temna noč. Toda v dvorani, kjer sem ležal, je gorela slaba svetiljka. Vladal je strahovit mraz. Ni mi pre-stajalo nič drugega, kakor da mirno čakam, dokler se ne zdani.

—Kako dolgo sem tako ležal ne vem. Zdelo se mi je, da je vsaka minuta trajala celo večnost.

—Konečno vstopi neki stacrec in usnjem predpasniki, a za njim je prišel še eden človek.

—Spoznaš sem v njem profesorja in zdravnik, ki se bavi v raziskovanjem kuge. Šele pred kratkim so ga poslali v Sibirijo z dovoljenjem, da sme uporabiti kaznjence za svoje poiskuse. Toda, kolikor je meni znano, se je vrnil ta gospod s svojega dolgega potovanja brez vsakega uspeha.

VLOGE v tej posojilnic

so zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in društvene vloge.

Plačane obresti po 3%.

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Ave. HEnd. 5970

—Profesor obstane s svojim spremljevalcem, ki je bil po mojem mišljenju sluga, ravno pred menoj in jaz zaslisiš, da mu je reklo:

—Pošljite mi tega tukaj!

—Kaj bode sedaj? — pomislil.

—Stari sluga potegne mizo, na kateri sem ležal, v sredo dvorane, pritrdi na vseh štirih straneh vrvi in jaz začutim, kako se dvigam v zrak. Na stropu se pokaže odpertina in takoj sem se nahajal v veliki in svetli dvorani, ki je bila popolnoma napolnjena z dijaki.

—Sedaj sem izgubljen! — pomislil. — Samo dve možnosti so. Ali bodo izvršili na meni operacijo, tedaj bom umrl ali bom skočil, a tedaj me bodo takoj poslali nazaj v Petropavlovsko trdnjavo.

—Smrtni strah mi je stiskal grlo, toda vendar sem ležal neprimično.

—Studenti so me obkolili, a profesor je ukazal, naj mu prineseojo nože. Toda predno je dobil svoje instrumente, se zaslisiš iz sosedne sobe neki glas:

—Gospod profesor, potrudite se s svojimi dijaki za trenutek k meni! Pokazal vam bom nekaj zelo zanimivega."

—Profesor spregovori dijaki, nekaj besed in oni odidejo v sosedno sobo, kjer je go-tovo neki drugi profesor isto tako operiral.

—Bil sem sam.

—Nisem smel izgubljati časa, ako sem se hotel rešiti. Skočim ter pohitim k vratim.

—Toda ravno ko sem stopil na stopnice, sem se spomnil, da ne morem iti brez oblike na ulico. Ako nič drugega, me bodo zaprli kot blažneža v no-rišnico.

—Spomnil sem se, da odla-gajo študenti svoje plašče v garderobo. Rekel sem si, da bom tam našel, kar iščem.

—Odpeljam se po stopnicah v pritličje. Srce mi je močno bilo. Ako me kdo opazi — sem izgubljen!

—Toda k sreči me ni nihče videl. Dospel sem neopaženo v garderobo, kjer sem našel veliko izbiro plaščev in kožuhovinastih kap. Šlo je za moje življenje, nisem smel mi-slititi na to, da bom izvršil tatino.

—Izberem si plašč, ki mi je segal do tal, oblečem na noge galoše, a na glavo si posadim kapa.

—V dveh minutah sem bil na cesti.

—Bil sem zopet svoboden. Skočim v kočijo in ukažem kočja, naj me odpelje na stanovanje lekarnarja Janickega.

—Tam mi je povedala nje-gova hčerka, da Janicke ni doma, temveč da ga vi, Palen, nekje skrivate.

—Ona me preskrbi z denarjem in z obleko svojega očeta. Tako sem prišel k vam, kjer sem našel prijatelja Janickega. Ostalo veste sami.

—Dal Bog, da se nama po-sreči najti malega Vladimira, kakor mi je uspelo pobegniti iz Petropavlovskih trdnjav.

—Srečen bi bil, če bi ga našla, Bakunjin, — odvrne baron Jalen. — Vladimir je moj nečak, on je sin moje nesrečne sestre!

—Ali še vedno nimate vesti od svojega očeta, Palen? — vpraša Bakunjin. — Prosili ste ga za odpuščanje, kakor sem vam svetoval, kaj ne? Mislim, da bi bilo najboljše, ako se njim pomirite!

(Dalje prihodnjič)

NEW YEAR'S GREETINGS

ST. VITUS HOLY NAME
Weekly Review

JUNIORS' MINSTREL SHOW

If you have heard or seen the Juniors rehearsing for their minstrel show you know that they are lining up a real show. Without fear of contradiction we may say it is one of the best. So when the tickets go on sale, support the youngsters and buy their tickets. You'll not only be helping their cause but you will also be purchasing yourself an evening of enjoyment.

An Interested Senior

HOME FOR CHRISTMAS

Johnny Dejak, former president of the Holy Name Society, is home for the Christmas holidays. Mr. Dejak is a senior at the Medical School of Creighton University in Omaha, Neb.

RADIO ENGINEER

We are pleased to announce that Mr. Joseph Zelle of 1171 E. 58th St. has passed the Federal exams and is now a full fledged radio engineer. Congratulations Engineer Zelle!

St. Mary's Spectator and Commentator

ANOTHER YEAR IS DAWNING!

Another year is dawning Dear Master, let it be, In working or in waiting, Another year with Thee. Another year in leaning Upon Thy living breast, of ever-deepening trustfulness of quiet, happy rest.

Another year of mercies, of faithfulness and grace, Another year of gladness In the shining of Thy face. Another year of progress Another year of praise; Another year of proving Thy presence "All the days."

Another year of service, as witness for Thy love, Another year of training For holier works above. Another year is dawning! Dear Master, let it be On earth, or else in Heaven Another year for Thee.

—LEXICUS

GUILD GEMS

A real treat is in store for patrons of the St. Mary's Dramatic Guild in the new year and the first production of the season "Mama's Baby Boy" has been labeled "A Riot of Laughs in 3 acts." Seemingly possible that this bit of show scheduled for Sunday, January 29 at the Slovenian Home on Holmes Ave. will be top-notch amusement. The advance news that has leaked out urges me to prompt you all to reserve your tickets now. See any Guild member. You'll never forget "MAMA'S BABY BOY!" It's a laugh riot!

ILIRIJA NOTES

Another year is in store for patrons of the St. Mary's Dramatic Guild in the new year and the first production of the season "Mama's Baby Boy" has been labeled "A Riot of Laughs in 3 acts." Seemingly possible that this bit of show scheduled for Sunday, January 29 at the Slovenian Home on Holmes Ave. will be top-notch amusement. The advance news that has leaked out urges me to prompt you all to reserve your tickets now. See any Guild member. You'll never forget "MAMA'S BABY BOY!" It's a laugh riot!

JUNIOR JOURNAL

WE'RE GOING TO EXPAND

The St. Vitus Junior Holy Name will gain around 50 new members next Sunday, Jan. 8. Practically all of the eight grade boys will join, that will boost up our enrollment about 50 per cent.

These young boys will bring new ideas nad ambitions into the society.

CALLING ALL DARKIES

The directing manager wants all you black-boys for the rehearsal this Tuesday, Jan. 3, at 7:00 p. m. in the new school.

TODAY the great Minstrel Show is less than a month away, but don't let the scarcity of time fool you we've got our whole "gigaboo performance" all lined up. Pat Tambascio, our director, arranged the whole program, besides the big chorus which will contain about 25 boys. Mr. Tambascio has prepared little sketches like, Ferdinand the Bull, Zeke and Pappy, but I can't go telling you everything about our show, folks. You'll have to come down and see it for yourselves January 29 in the St. Vitus school auditorium. Oh, yes, it's being produced by the Junior Holy Name boys.

ST. VITUS EDGES

ST. ALOYSIUS, 15-11

Led again by their fast and classy pair of forwards, "Red" Murgel and Johnny Kromar, the St. Vitus Junior Blue Jays won their second consecutive league game from the "hot tempered" boys from St. Aloysius, 15 to 11, at East High Gym. At half time our boys were out in front, 8-6, but as soon as the second half started, St. Aloysius took the lead 10 to 8. Then the Blue Jays started ringing up points and had made the score 15-10 with only fifteen seconds remaining to be played. In these fifteen seconds St. Aloysius made a free throw which made the score 15 to 11.

The thing which one cannot help but notice of the Blue Jays is the "fight and spirit" which they have showed in winning their last two games. If they can keep this "fight and spirit" they are destined to go places. Yes, even to the extent of winning the league title.

Box score:

	St. Vitus	St. Aloysius
G	6	5
F	3	1
T	11	11
Total	6	11

St. Aloysius

GREETINGS

Little Flower Cadets SWU No. 47 wish everyone a Very Happy and Prosperous New Year.

SWEATER HOP —

JANUARY 7, 1939

Dear Reader,

The "Sweater Hop" given by the Little Flower Cadets, SWU No. 47 is just one week away. Have you purchased your tickets yet? If you have not, you can get them from any of the Cadets. They will be glad to sell you as many tickets as you want. The place—St. Lawrence School Hall on East 81 Street off Union Ave.—the date: January 7, 1939—the admission: only 15 cents—the attendance stake: a sweater. The Cadets assure you of a good time, so here's hoping we see you at our "hop."

FERFOLIAS TRIPPED AGAIN

Ferfolias vs. Bellaires Aces. This game was played at Central Recreation Thursday, Dec. 22, and here are the results as I have seen them. The Bellaires were in the lead practically throughout the game. Holding the Ferfolias at bay in the half to 7, the Aces seemed confident they were doing good as they really have been strong. Gindens and Stone of the Aces with 12 and 9 points respectively to their credit, had the game in their own hands. While for the Furnitures Babus, Prine and Barle scored 4 points each for our team, doing their darndest to forge ahead, but Lady Luck was against them for the second straight time. Incidentally the Ferfolias record so

far is 6 victories to two defeats, and you simply can't always expect to be on top. Meshing 16 points to the Ferfolias 8 in the last half, the final score read Bellaires 28, Ferfolias 15.

Last Wednesday's game, sorry to say, was called off, giving the Furnitures another night of rest, although it didn't seem to help any. But credit is given heartily to the boys for trying hard.

Teams wanting games, out-of-town outfits included, please phone Mich. 8890.

Stop, Look, Read our weekly column of the Newburg News. Wishing each and everyone a Happy New Year and be seeing you at the games — Ed Plansek.

MORTICIANS END OLD YEAR TAKING TWO OF THREE

The Ferfolia Undertakers ended the old year by taking two victories from the White House Coals. This week's scoring honors went to "Gibokar" in the singles and Abe Omerza in the three-game series. The Undertakers not only took honors in the singles of the evening. Closest behind were Yankowski with 220 in the singles and Steven with a 476 series.

The Ferfolias accept the challenge of Sveti Funeral Home.

This reporter wishes all a Happy and Prosperous New Year.

—S. Prine

PERFOLIA UNDERTAKERS

Gibokar 134 158 225

Omerza 155 197 173

Turk 146 144 193

Urbancic 171 143 178

Mauer 177 131 200

Tot